

Varo rakkautesi kylmentymistä

Sana hallussa, sp 10.2.2008

Francis Frangipane: Beware of the Stronghold of Cold Love

Kasvaako rakkautesi ja syveneekö se, tulee se kirkaammaksi, rohkeammaksi ja entistä näkyvämmäksi? Vai onko se muuttumassa toisia syrjiväksi, laskelmoivaksi, vähemmän haavoittuvaksi ja vaikeammin tavoitettavaksi? Tämä on hyvin tärkeä näkökohta, sillä sinun uskosi on yhtä todellista kuin kykysi rakastaa. Jos näet havaittavan muutoksen huonoon suuntaan rakastamisessasi, se on todiste siitä, että sisimmässäsi on kehittymässä kylmenevän rakkauden linnoitus.

Pidä varasi anteeksiantamattomuutta vastaan

Ja kun laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee (Matt.24:12). Hengellisen sodankäynnin alue, jolla vihollinen voimakkaasti hyökkää seurakuntaa vastaan, on ihmissuhteet. Saatana tietää, että seurakunta, joka on jakautunut ja taistelee itseään vastaan, ei voi kestää. Voimme saada ohimeneviä siunauksia ja jonkin aikaa kestäviä läpimurtoja, mutta voittaakseen sodan suurista kaupungeista, Jeesus haluaa nostaa esiin yhdistyneen kaupunginlaajuisen seurakunnan. Tällaisen yhtenäisen voittoisan seurakunnan korvamerkkinä on sen sitoutuminen keskinäiseen rakkauteen. Mutta kun pahuus lisääntyy lopun aikana, hyökkäyksen kohteeksi joutuu myös todellinen kristillinen rakkaus.

Ei voi olla olemassa hengellistä yhteyttä eikä myöskään kestävää voittoa ilman rakkautta. Rakkaus on intohimoa ykseyteen. Toisaalta katkeruudelle on luonteenomaista rakkauden puute. Tällainen kylmentynyt rakkaus on pahojen henkien linnake. Meidän sukupolvemme keskellä on rakkauden kylmeneminen alkanut olla entistä tavallisempaa. Se vie rukouksesta voiman ja patoa parantumisen virran ja estää evankelioimisen etenemistä. Missä vain on itsepintaista kovettunutta anteeksiantamattomuutta, koskee se sitten yksittäistä henkilöä tai seurakuntaa, siellä vallitsee pahojen henkien avoin toimintakenttä (Engl. Matt.18:34 puhuu "kiduttajista").

Jumalan sana varoittaa, että jopa pieni katkeruuden verso, joka pääsee kasvamaan ihmisen elämässä, voi saastuttaa monia (Hepr.12.15). Katkeruus on täyttymätöntä kosta. Jonkun ihmisen ajattelemattomuus tai julmuus on saattanut syvästi haavoittaa meitä. On väistämätöntä, että eläessämme lisääntyvän kovuuden ja julmuuden keskellä, joudumme jossain vaiheessa kokemaan loukkauksia. Jos emme kykene reagoimaan siihen rakkaudellisesti ja anteeksiantavalla mielellä, vaan alamme jatkuvasti velkoa loukkaajaamme, silloin sellainen loukkaantuminen ryöstää meiltä kyvyn rakastaa. Huomaamattamme luisumme mukaan lopun ajan uskovien enemmistön joukkoon, missä rakkaus on kylmentynyt.

Katkeruus on kaikkein näkyvin oire kylmentyneestä sydäimestä. Käsitelläksemme kylmentyneen tilamme oikein, meidän tulee tehdä parannusta rakkautemme kylmenemisestä ja antaa anteeksi loukanneelle henkilölle. Jumala sallii meille kivuliaita kokemuksia voidakseen opettaa meille, kuinka voimme rakastaa vihollisiamme. Jos meillä on anteeksiantamaton mieli jotakuta kohtaan, silloin olemme reuttaneet tässä kokeessa. Onneksi se oli vain koe, ei vielä loppututkinto. Meidän pitäisi oikeastaan kiittää Jumalaa, kun saamme tilaisuuksia oppia taivaallista rakkautta. Kiitetään häntä siitä, ettei koko elämämme ole vajonnut katkeruuden tai kostonhimon nieluun. Miljoonat ihmiset pyyhkäistään joka päivä ikuista tuomion päivää odottamaan ilman että heillä olisi ollut mitään toivoa päästä eroon katkeruudestaan, mutta sinulle on annettu Jumalan varaama pelastus tästä tuskasta. Jumala on avannut sinulle tien ulos - rakastamisen tien.

Kun me otamme vastaan Jumalan rakkauden ja alamme vaeltaa Kristuksen esimerkin mukaisessa anteeksiantamisessa, silloin me hajotamme maahan sen linnoituksen sydämistämme, mikä on merkinnyt kylmennyttä rakkautta. Tämän kokemuksen kautta me saamme omistaa enemmän Kristuksen rakkautta kuin aiemmin.

Rakkaus ilman sitoutumista ei ole rakkautta

Monet silloin luopuvat, he kavaltavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa ilmaantuu, ja he johtavat useita harhaan. Ja kun laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee. Matt.24:10-12.

Sallithan, että teen tämän täysin selväksi: ei ole olemassa rakkautta ilman sitoutumista. Jonkun ihmisen rakkauden syvyyttä voidaan mitata hänen sitoutumisellaan toisiin. Kuulemme usein ihmisten sanovan: "Minä kyllä rakastin, mutta minua loukattiin". Tai: "Minä olin antautunut palvelutyöhön, mutta he vain käyttivät minua hyväkseen". Kun joku vetää takaisin sitoutumisensa, hän vetää pois rakkautensa. Eikä siinä silloin sitoutuminen kylmene, vaan rakkaus. Ei sitä välttämättä näe päältä, he voivat yhä käydä kirkossa, laulaa mukana ja näyttää "hyviltä kristityiltä", mutta sisäisesti he ovat tulleet koviksi ja etäänntyneet toisista. He ovat vetäytyneet pois rakkauden yhteydestä. Koska heidän sitoutumisensa on heikkoa, he saattavat helposti loukkaantua.

Jeesus sanoi: *Viettelysten täytyy kyllä tulla... (Matt.18:7)*. Vaeltaessamme täällä myös hyvillä ihmisillä on pahoja päiviä. Niin kauan kuin elät maan päällä, et koskaan koe aikaa, että viettelyksiä ei voisi tulla vastaan. Ihmiset eivät kompastele siirtolohkareisiin, vaan kiviin - pieniin esteisiin. Kompastelu merkitsee, että käveleminen keskeytyy, kun ihminen kaatuu. Oletko kompastunut jonkun toisen heikkouteen tai syntiin viime aikoina? Oletko noussut ylös pystyyn ja jatkanut tuon ihmisen rakastamista kuten ennenkin vai onko tuo kaatuminen saanut sinut ehkä vähäsen vetäytymään sydämessäsi poispäin tuosta henkilöstä? Voidaksesi säilyttää sydämesi rakkauden puhtaana, sinun tulee antaa anteeksi niille, jotka ovat saaneet sinut kompastumaan.

Aina kun sinä kieltäydyt antamasta anteeksi tai et pysty sietämään heikkoutta

toisessa, sinun sydämesi ei ainoastaan kovetu heitä kohtaan, vaan se paatuu myös Jumalaa kohtaan. Et voi ajatella kielteisiä ajatuksia jostakusta (vaikka he sinun mielestäsi hyvin ansaitsevat sen!) ja sallia, että ne kiteytyvät asenteeksi tuota ihmistä kohtaan, sillä joka kerta kun teet niin, sinun sydämesi kylmenee Jumalaa kohtaan. Saatat luulla olevasi yhä vilpitiön Jumalaa kohtaan, mutta sana puhuu selvää kieltään: *Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt (1.Joh.4:20)*. Et välttämättä pidä siitä, mitä joku on tehnyt, mutta sinulla ei ole vaihtoehtoa - et voi lopettaa heidän rakastamistaan. Rakkaus on ainoa vaihtoehto.

Mitä tarkoitan rakkaudella? Ensinnäkin, en välttämättä tarkoita sillä lujaa rakkautta. Tarkoitan sillä hellyyttä, kiintymystä, herkkyyttä, avoimuutta ja sitkeyttä rakkaudessa. Jumala voi olla luja kun tarvitaan ja me voimme olla horjumattomia, kun Jumala vaatii sitä meiltä, mutta meidän lujuutemme alla pitää virrata aina rakkauden pohjavesi, joka odottaa vain tulemistä näkyväksi ja toimivaksi. Rakkaudella tarkoitan siis myötätuntoa, joka saa voimansa uskosta ja rukouksesta ja odottaa, että Jumalan paras vaihtoehto tulee esiin rakkauden kohteen elämässä. Kun rakastan jotakuta, silloin olen edeltä päättänyt, että seison hänen rinnallaan riippumatta siitä, mitä hän joutuu kestävään. Olen sitoutunut häneen.

Jokainen meistä tarvitsee toisia, jotka rakastavat meitä ja ovat sitoutuneita meihin kaikista puutteistamme huolimatta. Kristuksen täyteyttä ei voida saavuttaa elleivät uskovat seiso kaikessa rakkaudessa toistensa rinnalla. Emme nyt puhu pelastuksesta, vaan hengellisestä kasvusta, kunnes me huolehdimme toinen toisistamme samassa mitassa kuin Kristus osoittaa sitoutumista meihin.

Monet ihmiset kompastuvat pieniin vikoihin ja inhimillisiin heikkouksiin. Nämä pienet puutteet voidaan vihollisen toimesta paisuttaa nopeasti hyvinkin suuriksi ongelmiksi. Voi minkälaisia hataria verukkeita ihmiset keksivätkään, kun pitää vetäytyä pois toisten luota. Todellisuudessa nämä ongelmat, jotka usein nähdään olevan jossakin seurakunnassa tai sen pastorissa, ovat vain savuverho, jolla peitellään arvostelijan rakkauden puutetta.

Meidän tulee päästä niskan päälle kaikista sitoutumisen esteistä, sillä kukaan ei onnistu täydelleen täyttämään Jumalan tarkoitusperiä maan päällä, ellei hän ole sitoutunut epätäydellisiin ihmisiin tämän matkan varrella.

"Juu, heti kun löydän seurakunnan, jossa uskotaan samalla tavalla kuin minä uskon, silloin olen valmis sitoutumaan". Tämä on vaarallinen veruke, sillä heti kun päätät, että et voi antaa anteeksi jotakin tai Jumala alkaa puuttua sinun rakkautesi laatuun, sinä alatkin syyttää pois vetäytymisestä jotakin opillista pikkuseikkaa. Jumalan valtakunta ei perustu pelkkään oppiin, se perustuu myös vuorovaikutussuhteisiin - jumalasuhteeseen ja myös ihmissuhteisiin. Oppi vain auttaa meitä määrittelemään näitä suhteita. Emme ole opillisuutta vastaan, mutta emme hyväksi sellaista tyhjäänpäiväistä opin korostamista, joka tosin näyttää hyvältä, mutta on vain veruke harjoittaa kylmää rakkautta.

Suurimmat käskyt

Eräs lainopettaja kerran kysyi Jeesukselta, mikä on suurin käsky kaikista. Hänen vastauksensa on ihmeteltävä: *Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi.* Toinen on tämä: *'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'* Näitä suurempaa käskyä ei ole. (Mark.12:30-31). Jeesus siis toteaa tässä, että toinen käsky on ensimmäisen veroinen. Kun rakastat Jumalaa, sinun rakkautesi lähimmäisiäsi kohtaan heijastaa, millainen sinun rakkautesi on. Mitä enemmän voit rakastaa Jumalaa ilman ehtoja, sitä ehdottomampaa on sinun rakkautesi lähimmäisiäsi kohtaan.

Niille, jotka ajattelevat "olen tyytyväinen kahdestaan Jeesuksen kanssa", sanon että onpa hienoa, kun löysit Jeesuksen. Mutta et voi täysin omistaa Jeesusta, jos et samaan aikaan tee mitä hän pyytää. Kristukseen suunnatun rakkauden ja uskon hedelmä on samanlaista kuin Kristuksen itsensä tuottama hedelmä, mikä tarkoittaa, että meidän tulee hänen mittapuunsa mukaan olla sitoutuneita hänen kansaansa.

Ymmärräthän, että Jumalan valtakunta tulee ilmi niissä ihmissuhteissa, mitä meillä on toinen toisemme kanssa. Meistä tulee täydellisiä vain toinen toisemme yhteydessä (ks.Joh.17). Omistaaksemme Jumalan valtakunnan, meidän tulee sitoutua toinen toisiimme yksilöinä ja seurakuntina. Jos Kristus hyväksyy meidät yhteyteensä, kun olemme vajavaisia, samoin meidän tulee hyväksyä toinen toisemme. Ne ihmiset, jotka todella omistavat Jumalan valtakunnan, ovat niitä, jotka pääsevät toistensa vikojen yli. He auttavat toinen toisiaan tulemaan sellaisiksi kuin Jumala on heidät kutsunut: Jeesuksen Kristuksen eläväksi ruumiiksi.

Muista, että päämäärämme, kun pyrimme kylmän rakkauden linnakkeiden purkamiseen, on nähdä Kristuksen ruumiin yhteyden puhkeavan esiin. Tässä on todella paljon haastetta, mutta jos olemme kestäviä, pääsemme tuntemaan Kristuksen rakkauden syvyyden ja korkeuden, pituuden ja leveyden. Silloin meistä tulee ruumis, jossa virtaa ja joka on täynnä Jumalaa itseään.

Francis Frangipane

Copyright 2008 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org